

سخنرانے در مجمع قانون اساسے

بنجامین فرانکلین

سخنرانے در مجمع قانون اساسی

بنجامین فرانکلین

توانا
TAVANA

آموزشکده آنلاین
برای جامعه مدنی ایران

e-collaborative

for civic education

توانا
TAVAANA

آموزشکده آنلاین
برای جامعه مدنی ایران

<http://www.tavaana.org>

پروژه

e-collaborative
for civic education

<http://www.eciviced.org>

سخنرانی در مجمع قانون اساسی

Speech at the Constitutional Convention

نویسنده: بنجامین فرانکلین (Benjamin Franklin)

مترجم: آموزشکده توانا (آموزشکده الکترونیکی برای جامعه مدنی ایران)

ناشر: E-Collaborative for Civic Education

نقاشی روی جلد: اثر Benjamin Franklin اثر Joseph Siffred Duplessis

© E-Collaborative for Civic Education 2018

e-collaborative for civic education

ECCE (E-Collaborative Civic Education) یک سازمان غیرانتفاعی در ایالات متحده آمریکا، تحت 501c3 است که از فن آوری اطلاعات و ارتباطات برای آموزش و ارتقای سطح شهروندی و زندگی سیاسی دموکراتیک استفاده می کند.

ما به عنوان بنیانگذاران و مدیران این سازمان اشتیاق عمیق مشترکی داریم که شکل دهنده ایده های جوامع باز است. همچنین برای ما، شهروند، دانش شهروندی، مسئولیت و وظیفه شهروندی یک فرد در محافظت از جامعه سیاسی دموکراتیک پایه و اساس کار است؛ همان طور که حقوق عام بشر که هر شهروندی باید از آن ها برخوردار باشد، اساسی و بنیادی هستند. ECCE دموکراسی را تنها نظام سیاسی قادر به تأمین طیف کاملی از آزادی های شهروندی و سیاسی برای تک تک شهروندان و امنیت برابری و عدالت می داند. ما دموکراسی را مجموعه ای از ارزش ها، نهادها و فرایندها می دانیم که مبشر صلح، توسعه، تحمل و مدارا، تکررگویی و جوامعی شایسته سالار است که به کرامت انسانی و دستاوردهای انسانی ارجح می گذارند.

ما پروژه اصلی ECCE یعنی «آموزشکده توانا: آموزشکده مجازی برای جامعه مدنی ایران» را در سال ۲۰۱۰ تأسیس کردیم. آموزشکده توانا در ارایه منابع و آموزش در دنیای مجازی در ایران، یک نهاد پیشرو است. توانا با ارایه دوره های آموزشی زنده در حین حفظ امنیت و با ناشناس ماندن دانشجویان، به یک جامعه آموزشی قابل اعتماد برای دانشجویان در سراسر کشور تبدیل شده است. این دروس در موضوعاتی متنوع مانند نهادهای دموکراتیک، امنیت دیجیتال، حقوق زنان، وب نویسی، جدایی دین و دولت و توانایی های رهبری ارایه می شوند. آموزشکده توانا آموزش زنده دروس و سمینارهای مجازی را با برنامه هایی مثل مطالعات موردی در جنبش های اجتماعی و گذارهای دموکراتیک، مصاحبه با فعالان و روشنفکران، دستورالعمل های خودآموز، کتابخانه مطالب توصیفی، ابزارهای کمکی و راهنمایی برای آموزشگران ایرانی و حمایت مداوم و ارایه مشاوره آموزشی برای دانشجویان تکمیل کرده است.

تلاش ما برای توسعه توانایی های آموزشکده توانا متوجه گردآوردن بهترین متفکران ایرانی و صداهای حذف شده است. به همین ترتیب، به دنبال انتشار و ارتقای آثار مکتوب روشنفکران ایرانی هستیم که ایده های آنان در جمهوری اسلامی ممنوع شده است.

یکی از نقاط تمرکز تلاش توانا، ترجمه متون کلاسیک دموکراسی و مقالات معاصر در این باره و نیز ترجمه آثار مرتبط با جامعه مدنی، حقوق بشر، حاکمیت قانون، روزنامه نگاری، کنشگری و فن آوری اطلاعات و ارتباطات است. امید ما این است که این متون بتواند سهمی در غنای فردی هموطنان ایرانی و بساختن نهادهای دموکراتیک و جامعه ای باز در ایران داشته باشد.

سپاسگزار بازتاب نظرات و پیشنهادهای شما

مریم معمارصادقی

اکبر عطری

M. Memar Sadeghi

Akbar Attari

مقدمه

بنجامین فرانکلین (۱۷۰۶ - ۱۷۹۰) به هنگام نشست مجمع فیلادلفیا^۱ در هشتادویک سالگی، بزرگ این مجمع و شاید با درایت‌ترین عضو آن محسوب می‌شد. او به ندرت و کوتاه سخن می‌گفت اما کلامش پرنفوذ بود. سخنرانی پایانی او خطاب به نمایندگان (که در ذیل آمده است) نشان از ویژگی‌هایی دارد که به مرور شاخص سنت مردم‌سالاری آمریکا شد؛ روحیه میان‌ه‌روی عملگرایانه که در تقابل با آرمان‌گرایی ایدئولوژیک است. بنجامین فرانکلین در این سخنرانی ضمن تصدیق این حقیقت که تنها شمار کمی از نمایندگان متن قانون اساسی پیشنهادی را تمام و کمال قبول داشتند، تأکید کرد که به باور او همین که ساختار جدید پیشنهادی برای دولت تا به حد ممکن به کمال مطلوب نزدیک بود کفایت می‌کرد. دعوت فرانکلین از نمایندگان به تصویب قانون پیشنهادی پذیرفته شد و نمایندگان قانون اساسی را به اتفاق آراء و بدون رأی مخالف تصویب کردند.

۱ - The Philadelphia Convention مجمع است که از تاریخ ۲۵ مه تا ۱۷ سپتامبر ۱۷۸۷ برای رسیدگی به مشکلاتی تشکیل شد که حکمرانان آمریکا در اداره امور کشور با آن مواجه بودند. از زمان اعلام استقلال آمریکا (چهارم جولای ۱۷۷۶) تا تشکیل این مجمع، امور کشور تحت اصول کنفدراسیون (Articles of Confederation) اداره می‌شد.

باید اعتراف کنم که این قانون اساسی به طور کامل مورد تایید من نیست اما شاید این تردید یک روز تبدیل به تایید شود؛ چراکه در این عمر طولانی چه بسا مواردی را تجربه کردم که در موضوعی، حتی موضوعات بسیار مهم، که تصور می‌کردم عقیده‌ام درست است پس از کسب اطلاعات بیش‌تر یا بررسی کامل‌تر به این نتیجه رسیدم که در اشتباه بودم و ناچار تغییر عقیده دادم. هرچه بیش‌تر عمر کردم بیش‌تر به شک کردن در داوری‌هایم تمایل پیدا کردم. اغلب انسان‌ها، حتی اغلب فرقه‌های مذهبی بر این باورند که اعتقاداتشان عین حقیقت است و کسانی که اعتقادات متفاوتی دارند در اشتباه‌اند. ستیلی^۱ که یک مسیحی پروتستان بود در نوشته‌ای خطاب به پاپ اعظم نوشت که تنها تفاوت میان کلیسای انگلستان و کلیسای رم در باور هر یک به قاطعیت اعتقاداتشان در این نکته است که کلیسای رم خود را خطاناپذیر می‌داند و کلیسای انگلیس بر این باور است که هرگز اشتباه نمی‌کند. بسیاری از انسان‌ها معتقدند که در باورهای شخصی، و به همان اندازه در اعتقادات مذهبی، دچار اشتباه نمی‌شوند، اما کسانی که حاضر باشند اعتراف کنند که هرگز دچار اشتباه نمی‌شوند زیاد نیستند. نقل می‌کنند که یک بانوی فرانسوی ضمن جر و بحثی که با خواهرش داشت گفت: «تنها کسی که همیشه حق با اوست من هستم.» افرادی مانند این بانوی فرانسوی که به این راحتی اعتراف کنند که هرگز اشتباه نمی‌کنند نادرند.

با این پس‌زمینه فکری، من با این قانون اساسی علی‌رغم همه ایرادهای احتمالی‌اش موافقم؛ زیرا بر این باورم که ما به یک دولت نیاز مبرم داریم و فقط دولتی به کار مردم می‌آید که به شیوه صحیح مدیریت شود. به باور من این دولت می‌تواند برای سال‌های طولانی به‌خوبی اداره شود و فقط زمانی ممکن است به یک دولت خودکامه مبدل شود که مردم به اندازه‌ای دچار فساد شده باشند که نیاز به یک دولت خودکامه ایجاد شده

۲ - Sir Richard Steele, (۱۶۷۲ - ۱۷۲۹) نویسنده و سیاستمدار انگلیسی.

باشد و شرایط لازم برای آن که دولتی از نوع دیگر شکل بگیرد وجود نداشته باشد؛ همان‌طور که در گذشته اشکال دیگر دولت خودکامه شدند. علاوه بر این، تردید دارم که اگر ما به توافق دیگری می‌رسیدیم آن میثاق قانون اساسی بهتری می‌شد؛ زیرا زمانی که شما گروهی را گرد هم می‌آورید تا از خرد جمعی آن‌ها استفاده کنید پیش‌داوری‌ها، تعصبات، عقاید نادرست، علایق و منافع بومی و دیدگاه‌های خودخواهانه هر یک از این افراد هم طبیعتاً به آن جمع راه پیدا می‌کند. آیا می‌توان از چنین جمعی انتظار ثمره‌ای بی‌عیب و نقص داشت؟ به این دلایل من مشخصاً از این که این مجمع توفیق داشته است به نتیجه تقریباً کاملی دست یابد در شگفتم و تصور می‌کنم دشمنان ما هم از این موفقیت شگفت‌زده شوند؛ آن‌ها اکنون در کمین نشسته‌اند و تردید ندارند که به زودی خبر تشمت در مجمع ما، خبر جدایی قریب‌الوقوع ایالات‌مان و تجدید ملاقات‌مان برای منازعه و به جان یکدیگر افتادن به گوش آن‌ها خواهد رسید. بنابراین من با این قانون اساسی موافقم؛ زیرا انتظار قانون بهتری ندارم و مطمئن نیستم که این قانون بهترین قانون ممکن نباشد. من قبلاً نسبت به این قانون ایراداتی داشتم اما امروز آن ایرادات را به نفع مصلحت عموم کنار می‌گذارم. من هرگز در خارج از این مجمع اشاره‌ای، ولو کوچک، به این ایرادات نکردم. این ایرادات فقط در این مجمع عنوان شد و در همین جا مدفون خواهد شد. چنانچه هر یک از ما، به هنگام بازگشت به میان رأی‌دهندگان‌مان، ایراداتی را که بر این قانون داریم به آن‌ها گزارش دهیم تا حمایت آن‌ها را برای موافقت با خودمان جلب کنیم، ممکن است موجب شویم که مردم این قانون اساسی را نپذیرند. در نتیجه اثرات مثبت و امتیازات ارزنده‌ای را - که می‌توانیم از سایر ملل و در میان مردم به دست آوریم و طبیعتاً به سود ما و ناشی از اتفاق نظر واقعی یا ظاهری در میان ماست - از دست خواهیم داد. بخش عمده نیرو و کارآیی هر دولتی در تامین سعادت مردم ناشی از افکار عمومی (opinion) و نظر کلی مردم درباره شایستگی آن دولت و فضیلت و امانت دولت مردان است. بنابراین امید من آن است که ما نمایندگان به خاطر خودمان - به عنوان بخشی از ملت - و به خاطر فرزندان‌مان و آیندگان، صمیمانه و به اتفاق آرا تا آن‌جا که در توان هر یک از ماست از این قانون پشتیبانی کنیم و افکار و تلاش‌های خود را در آینده به یافتن راهکارهایی معطوف داریم که به مدیریت صحیح آن منتهی شود.

آرزوی من این است که هر یک از اعضای محترم این مجمع که هنوز نسبت به این قانون ایراداتی دارد در این موقعیت خطیر با من همراه شود و کمی در خطاناپذیری خود تردید کند و برای نمایاندن اتحادی که در میان ما وجود دارد امضای خود را در پای این سند بگذارد.

